

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010762
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317010762.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.08.2018 v trestnej veci proti obžalovanému L. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/128/2017 zo dňa 16.01.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. X..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/128/2017 zo dňa 16.01.2018 bol obž. L. X. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. bol v pohostinstve K. na N. ulici v E., kde sedel pri barovom pulte s Z. I. z H. nad U., okres E., ktorý si v tom čase prepočítaval v ruke peniaze, a to 1 ks 100-eurová bankovka a 4 ks 50-eurová bankovka, tieto si následne vložil do ľavého zadného vrecka svojich nohavíc, následne Z. I. šiel k hracím automatom, kde na automate vyhral, výherný tiket dal čašníčke a následne ho L. X. niekoľkokrát oboma rukami prehmatával a počas objatia oboma rukami v čase o 03.34 hod. Z. I. z jeho ľavého vrecka nohavíc vybral svojou pravou rukou peniaze, ktoré si dal do svojho pravého vrecka nohavíc, čím takýmto konaním spôsobil Z. I. z H. nad U., okres E., škodu vo výške 300,- eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 15 /pätnásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., S. XX, škodu vo výške 300,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, no len proti výroku o treste, lebo v následne predloženom písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že

sa proti výroku o vine neodvoláva a vytkol okresnému súdu, že napriek jeho predchádzajúcim odsúdeniam mu mal byť ukladaný miernejší trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, pretože bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej veci, priznal sa a svoje konanie oľutoval. Záverom odvolateľ navrhol, aby mu krajský súd vyhovel a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým

odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. por., len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a dospel k presvedčeniu, že prevýchovu obž. L. X. je možné dosiahnuť len trestom spojeným s odňatím osobnej slobody, pretože obžalovaný sa opakovane a v krátkom časovom horizonte dopúšťa ďalšej trestnej činnosti, teda dochádza u neho k recidíve. Rozhodnutie o výmere trestu okresný súd oprel o záver, že pre nápravu obžalovaného bol s ohľadom na všetky zistené skutočnosti nutný nepodmienečný trest odňatia slobody a jeho izolácia od spoločnosti, lebo podmienečné odloženie trestu či alternatívny trest by v prejednanom prípade nemal na obžalovaného výchovný vplyv.

Z predloženého spisu je zrejmé, že podľa správy z miesta bydliska obžalovaný žije na adrese evidovaného trvalého pobytu, je slobodný, bezdetný, nezamestnaný a v mieste bydliska má dobrú povesť, pričom v evidencii Mestskej polície Humenné sa nachádza jeden jeho záznam o priestupku, za ktorý mu bola uložená pokuta 10,- eur. Podľa odpisu registrov trestov má však obžalovaný doposiaľ evidovaných desať záznamov o predchádzajúcich odsúdeniach, pričom od roku 1998 spolu v prípade ôsmich odsúdení mu bol uložený trest odňatia slobody a bolo rozhodnuté o spôsobe výkonu trestu, ktoré tresty aj vykonal, z toho v jednom prípade bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený, no v skúšobnej dobe sa neosvedčil a vykonal celý uložený trest odňatia slobody. Osobitne treba zdôrazniť, že odvolateľ bol odsúdený v troch prípadoch za obdobnú trestnú činnosť ako v prejednávanej veci a bol trikrát odsúdený aj pre trestný čin lúpeže na tresty odňatia slobody, ktoré vykonal /rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 4T/303/1998 zo dňa 23.09.1998, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/83/2004 zo dňa 31.05.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3To/65/2006 zo dňa 07.02.2007, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 1T/94/2006 zo dňa 14.11.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6To/79/2007 zo dňa 22.01.2008/. Treba dodať, že hoci trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/68/2016 zo dňa 02.08.2016 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 1 rok a 2 mesiace, ktorá plynula od 03.08.2016 do 03.10.2017, tak už dňa 04.01.2017 bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Humenné vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/178/2016, ktorým mu bol za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a tento trest vykonal dňa 17.05.2017. Pritom majetkový trestný čin v prejednávanej veci spáchal už 20.08.2017.

Preto nemožno vytknúť okresnému súdu, že pri ukladaní trestu zohľadnil takú početnú a závažnú trestnú minulosť obžalovaného, a že neukladal miernejší trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovanému teda príťažovalo, že za trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a naopak mu poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne neprihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že obžalovaný mal príslušným orgánom napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti. Ani krajský súd takúto poľahčujúcu okolnosť v prejednávanej veci nevzhladol. Nebyť trestného oznámenia poškodeného, ktorý zo spáchania trestného činu v celom rozsahu obžalovaného usvedčoval, nedošlo by k odhaleniu trestného činu obžalovaného. Obžalovaný, na ktorého muselo byť počas prípravného konania vyhlásené pátranie po pobyte, neurobil nič navyše, čo by orgánom činným v trestnom konaní napomohlo jeho trestnú činnosť objasniť, len sa k spáchaniu trestného činu priznal, čo už ale bolo zohľadnené pri poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.

K použitiu ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. by totiž malo, podľa názoru krajského súdu, dochádzať v tých prípadoch, keď páchatel trestnej činnosti vyvinie osobitnú, zvláštnu aktivitu v smere objasnenia ním spáchanej trestnej činnosti, napr. označí dôkazy alebo ďalších spolupáchateľov, ktoré by orgány činné v trestnom konaní neodhalili vôbec alebo len so zvýšenou námahou, nie však v prípade len priznania bez ďalšieho, pretože táto okolnosť, ako to už bolo vyššie uvedené, je zohľadnená v ust. § 36 písm. l/ Tr. zák.

Na tomto podklade potom aj krajský súd musel konštatovať, že u obžalovaného boli poľahčujúce okolnosti v početnej rovnováhe s priťažujúcimi, a preto bolo v súlade so zákonom pri ukladaní trestu zohľadniť zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre trestný čin, z ktorého bol uznaný vinným, teda v rozmedzí do dvoch rokov.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestu, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a záujem na tom, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, zohľadňujúc relatívne nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného prameniacu najmä zo skutočnosti, že sa opakovane dopúšťal majetkovej, ale aj násilnej trestnej činnosti, a od spáchania predmetnej trestnej činnosti ho neodradil ani predchádzajúci výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody, aj krajský súd dospel k záveru, že na nápravu obž. L. X. a ochranu spoločnosti bude primeraným trest v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Žiada sa uviesť, že obžalovaný už dostal niekoľko šancí, aby preukázal, že sa naozaj zmenil a má v úmysle viesť riadny život, ktoré však nevyužil, pričom pokiaľ okresný súd ukladal trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 15 mesiacov, podľa názoru krajského súdu, aj po zohľadnení zásady primeranosti, treba takýto trest považovať síce za zákonný, ale zároveň skôr za mierny. Krajský súd však nemal zákonný podklad pre sprísnenie trestného postihu. Vzhľadom na absenciu odvolania podaného proti výroku o treste prokurátorom v neprospech obžalovaného, totiž odvolací súd nemohol uložiť trest odňatia slobody vo vyššej výmere, pretože taký postup by bol v rozpore so zákazom zmeny rozhodnutia v neprospech obžalovaného (§ 327 ods. 2 Tr. por.).

Vzhľadom na to že obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) bol súdom prvého stupňa správne zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko ani v konaní, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu rozsudku v prospech obžalovaného, na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obž. L. X. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.